

Այլ համարձակիմ ըսելու թէ աս երգս անոնցմէ մէկն է, որոնց վրայ չկրնար մէկը բան մը աւելցնել կամ պակսեցնել. և կրնայ գեղեցիկ օրինակ մը ըլլալ նաեւ օտար ազգաց, միայն թէ հայերէնին քաղցրութիւնը կարելի ըլլայ պահուիլ, որ անկարելի է. և կարծեմ աւելի վսեմ հայկական լեզուով ալ գրուած ըլլար նէ՝ նոյն աղուորութիւնը չէր ունենար: Այոր համար նորէն կը յայտնենք փափաքնիս ուսումնասէր և ազգասէր ընթերցողաց, որ այսպիսի ազգային երգերը՝ որ հայաստանի այլևայլ գաւառներու մէջ կերպրցուն՝ ժողովեն. վասն զի անոնցմէ կրնան շատ մարգարիտներ ելլել, և թերեւս ատենով հայոց գրականութեան տաճարին մէջը պատուաւոր տեղ մը ունենալ:

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Վ Ա Ն

ԽԵԼԱՅԻ ԽՕՍՔԵՐ ՈՒ ԶՈՒՄԻՃԱԼԻ ԴԻՊՈՒԱԾՆԵՐ

Պարծենկոտին րաւո՝ պարասխան:

ՊԱՂՂԱՅԻ բանաստեղծին մէկը միտքը դրած է եղեր թէ ինքը շատ աղէկ ողբերգութիւններ կը շարագրէ: Այլ հարցնեն ասոր թէ կատակերգութիւն ալ ինչո՞ւ չես շարագրեր: — «Քանի որ Սոլեբը կարգացի նէ՝ ես կատակերգութիւն չեմ շիներ», կ'ըսէ: Սէկն ալ կը դառնայ կ'ըսէ իրեն. «Կերենայ թէ Ռասիսը դեռ չես կարդացած»:

Քսալը ծախ՝ ու ծախքը շաք մարդիկ:

ՈՒԴՈՎԻԿՈՍ ԺԴ օր մը իր իշխաններէն մէկուն հետ պտըտելու ատենը կը դառնայ կ'ըսէ անոր. «Միտքդ կուգայ որ ատենով սըտեղս հովի ջաղացք՝ մը կար», — «Հրամեր ես, տէր արքայ, կ'ըսէ իշխանը. հիմա ջաղացքը չկայ, բայց հովը կեցած է»:

Եւ Գեղիկէի:

Իր գիտնալիքը ուրիշէն գիտնալ:

ՍԱՐԴՈՒՆ մէկը աչքի ցաւ ունեցեր է եղեր երկար ատեն. օր մը մեծերէն մէկը կը հարցնէ ասոր թէ «Աչքդ ինչպէս է», — «Պարօն, կ'ըսէ մէկալը. քեռորդույս կարծիքն ան է թէ հիմա աւելի լաւ կը տեսնեմ. և հաւանական է»:

Անի Բանին դիւրինը փաբուռ:

ՏԱՃԻԿ տղուն մէկը գաղղիարէն սորվելու ատենը շատ դժուարութիւն քաշելով, կը դառնայ կ'ըսէ վարպետին. «Ինչ զարմանալի մարդիկ էք. էաւ (eau) կը գրէք, օ կը կարդաք. աւ (vau) ըսէք նէ՝ աւելի լաւ չըլլար»:

Բաճախանք:

ԻՇԽԱՆԱԻՈՐԻՆ մէկը տեսնելով որ երկար ատեն իր բարեկամին սեղանին վրայ կերակուրները խիստ գէշ են, ու բամբասանքը շատ, օր մը չգիմանար ու կ'ըսէ յանկարծ տանտիրոջը. «Ո՛հ, պարօն. չոր հացով եղբարցս միսը ուտելէն ձանձրացայ»:

Սպասեցնելէն ետքը անհամոթիւն:

ԵՐԲՈՐ 1783^{ին} հաշտութիւն ըրին Պաղղիացիք Անգղիացուոց հետ, Սոր փա անունով Պաղղիացուոց սպարապետը խնդրեց ձեմարանէն որ իմաստուն խօսք մը տան՝ ան հաշտութեւ համար կոխուած պղնձէ պատկերին վրայ փորագրելու: Ա եց ամիս անցնելէն ետքը ձեմարանը իր անդամներուն մէկուն ձեռքովը կը խրկէ Սորփային աս արձանագիրը՝ Երաշաղու-Բիւն ընդ Անգղիացիս: — Եւ ընդ հոգեոյր քամ կ'ըսէ Սորփա, ու կառնէ արձանագիրը մէկգի կը գնէ: